

Bilag

Ved Københavns byrets 7. afdeling blev der den 17. april 1974 afsagt en dom, som er ganske interessant til belysning af problemet omkring identifikation af udøvende polititjenestemænd.

Under anholdelse af en person havde lederen af uropatruljen fået flere tænder slået ud ved et knytnæveslag tildelt af tredje person (tiltalte).

Tiltalte erkendte hele sagsforløbet, men påberåbte sig, at han kun kunne opfatte situationen som et overfald, at han ikke på noget tidspunkt havde opfattet de fire mænd, der steg ud af den tilsyneladende private personbil, som politifolk, og at han reagerede på råb om hjælp fra en person, som efter alt at dømme var udsat for et groft overfald og forsøg på at slæbe ham ind i de 4's bil.

Til trods for, at retten lagde til grund, at uro-lederen på et tidspunkt *havde* vist sit politiskilt (hvilken forklaring han kun blev støttet i af én af sine kolleger, mens de to andre uro-betjente ikke havde set det og alle civile vidner bestred det), frifandt den tiltalte med følgende begrundelse:

»Forud herfor finder retten ikke, at der foreligger omstændigheder, der skulle give tiltalte grund til at tro, at der var tale om polititjenestemænd. Politiets adfærd på stedet findes ikke i sig selv at kunne begrunde en

sådan formodning. . . . Tiltalte findes derfor ikke at have haft det fornødne forsæt til overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, og vil derfor være at frifinde for overtrædelse af denne bestemmelse. Under hensyn til samtlige omstændigheder, herunder at tiltalte ikke var bekendt med, at der var tale om politi, finder retten, at tiltalte har været berettiget til at tro, at (den person, som uropatruljen var i færd med at anholde) var udsat for et uretmæssigt angreb, hvorfor hans voldshandling anses for berettiget nødværge til fordel for (denne person). Tiltalte findes derfor at være straffri herfor i medfør af straffelovens § 13, stk. 1.«

(For dog ikke at fortie de lyse punkter i denne for uropatruljen så ulyksalige hændelse skal det nævnes, at tabet nok ikke var så katastrofalt, som det umiddelbart kunne synes. Det fremgår nemlig af politiattest vedrørende en undersøgelse af den skadelidte uroleder, optaget kun en times tid efter det dramatiske punch, at han »lider af en generel, fremskreden nær total paradentose, som under alle omstændigheder bør behandles med tandudtrækning og protese fremstilling«.

Så heldig kan man jo imidlertid ikke være hver gang, så det rokker ikke ved de principielle problemer omkring uidentificerbare ordenshåndhævere, som denne sag belyser.)